

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Ing. M. D.**, zast. Mgr. Filipem Jakovidisem, advokátem se sídlem Bohumínská 1553, Rychvald, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2022, č. j. MSK 50534/2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 1. 2023, č. j. 19 A 12/2022-40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce byl shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jehož se dopustil tím, že dne 15. 9. 2021 v 15:56 na ulici Martinovská v Ostravě držel při řízení motorového vozidla v pravé ruce telefonní přístroj. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy mu za toto jednání byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl žalobcovo odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Žalobce během správního řízení nesouhlasil s tím, že jeho vinu dovodily správní orgány pouze ze svědectví policistů, ačkoliv součástí spisu byl videozáznam pořízený policisty na služební mobilní telefon, na němž není vidět, že by žalobce v pravé ruce cokoli držel. Žalobce tvrdil, že telefonoval prostřednictvím *bluetooth*. Policisté správnímu orgánu nepředložili další záznamy, neboť kamera ve voze byla nefunkční a kamerový záznam z uniformy shledali neupotřebitelným. Takový postup je nezákonný, neboť „upotřebitelnost“ určitého důkazu nemají policisté zkoumat. Policisté také nebyli schopni uvést, v jakém čase záznamu konkrétně viděli, jak žalobce drží v pravé ruce mobilní telefon.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ji však zamítl. Uvedl, že skutkový stav byl náležitě zjištěn. Záznam prokazuje, že policisté byli v dostatečné vzdálenosti od projíždějících vozidel, aby žalobce viděli. Boční skla současně nebyla zatmavena a viditelnost byla dobrá. Policisté jsou podle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) obecně důvěryhodní svědci, neprokáže-li se jejich zájem na výsledku věci. Krajský soud uvedl, že záznam z kamery na policejní uniformě v této věci nebyl nutný, neboť videozáznam ze služebního mobilního telefonu společně s výpovědí policistů dostatečně prokazuje vinu žalobce.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Poukázal na presumpci nevinu a na povinnost správního orgánu zkoumat, zda měli policisté vůbec možnost zrakem zachytit držení mobilního telefonu stěžovatelem. Provedené důkazy musí tvořit logický řetězec. Výpovědi stěžovatele a policistů se však rozcházejí, a proto měly správní orgány zhodnotit věrohodnost policistů. Videozáznam prokazuje, že se stěžovatel věnoval řízení. Je na něm vidět, že levou rukou drží volant a plně se věnuje řízení. Pokud by držel mobilní telefon, díval by se do něj a ne vpřed. Telefon by současně osvítil tmavou kabinu, což by bylo na videu vidět. Záznam je dostatečně kvalitní na to, aby na něm bylo vidět totéž, co viděli policisté. Je podezřelý, že policisté tvrdí, že viděli stěžovatele držet telefon (byť neuvedli, v jakém čase záznamu), avšak správní orgány ani stěžovatel toho nebyli schopni. Tato skutečnost svědčí o horlivosti policistů. Není pak možné dát bez dalšího přednost výpovědi policistů před tvrzením stěžovatele. Správní rozhodnutí označil stěžovatel za „nedůvodná a nepřezkoumatelná“, napadený rozsudek pak za nesprávný, neboť krajský soud přehlédl, že policisté měli na výsledku věci zájem. Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a spolu s ním také správní rozhodnutí obou stupňů.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti věcně nevyjádřil, pouze navrhl její zamítnutí.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Dále zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Poté přistoupil k posouzení přijatelnosti kasační stížnosti.

[7] Ve věcech, v nichž rozhodoval před krajským soudem specializovaný samosoudce, je třeba zkoumat, zda je kasační stížnost přijatelná (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Institut nepřijatelnosti a s ním související „přesah vlastních zájmů stěžovatele“ NSS vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. O přijatelnou kasační stížnost se může jednat, jestliže se kasační stížnost týká a) právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou NSS; b) právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; c) jestliže existuje potřeba učinit judikaturní odklon; nebo d) jestliže lze v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledat zásadní

pokračování

pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Přesah vlastních zájmů stěžovatele však NSS v nynější věci neshledal.

[8] Podle judikatury NSS lze policistu obecně považovat za nestranného svědka (rozsudky ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114, a ze dne 16. 5. 2018, č. j. 7 As 69/2018-37). Držení telefonu za jízdy je obtížně zachytitelným přestupkem, který lze z velké vzdálenosti pozorovat jen stěží, a který se navíc odehrává uvnitř jedoucího vozidla, ačkoliv je pozorovatelný pouhým okem (usnesení NSS ze dne 27. 8. 2021, č. j. 9 As 144/2021-31). U těchto přestupků je proto třeba klást vyšší nároky na přesvědčivost důkazů a tedy věrohodnost svědecké výpovědi policistů. Věrohodnost mohou snižovat především důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči obviněnému nebo důkazy o narušení jejich nestrannosti (rozsudek č. j. 7 As 69/2018-37).

[9] NSS ve své nejnovější judikatuře poukázal na to, že z videozáznamu musí být především patrné, zda mohli policisté vidět do kabiny projíždějícího vozu (rozsudek ze dne 23. 3. 2023, č. j. 1 As 206/2022-30). Touto skutečností se v nynější věci zabývaly jak správní orgány, tak krajský soud. Stěžovatel ostatně nerozporuje, že uvedeného dne byla dobrá viditelnost, a tedy že policisté mohli stěžovatele vidět. Pozice policistů v jejich zaparkovaném vozidle také nebyla zpochybněna. Pokud policisté měli dobré výhledové podmínky, jejich výpovědi se zásadně nerozcházejí a není pochyb o jejich nestrannosti, je možné jejich výpověď v kombinaci s videozáznamem použít jako důkazy potvrzující závěr, že se stěžovatel přestupku dopustil.

[10] V nynější věci dospěl NSS k závěru, že nenastal žádný z případů podmiňujících přijatelnost kasační stížnosti. Ustálená judikatura NSS poskytuje dostatečnou odpověď na stěžovatelovy námitky týkající se důkazního standardu při prokazování přestupku spočívajícího v držení mobilního telefonu během řízení motorového vozidla.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřijatelnou odmítl podle § 104a s. ř. s.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel ve věci úspěšný nebyl, a proto mu nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu NSS náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2023

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu